

Trzylatki krasnoludki
temat tygodnia „Zimno ,coraz zimniej”.

Cele: -wzbogacanie wiedzy przyrodniczej
- poznanie zasad odpowiedzialnego dokarmiania zwierzątka

Poniedziałek 16.11

- Wiewiórka, Niedźwiedź – rozwiązywanie zagadek autorstwa Bożeny Godzimirskiej.

Ma rude ubranie i w dziupli mieszkanie. Gromadzi zapas na zimowe czasy.

W gawrze całą zimę śpi o słodkim miodzie śni

- Misiowe kłopoty – wysłuchanie fragmentu wiersza E.M. Minczakiewicz. Rodzic, czytając wiersz, pokaże ilustracje niedźwiedzia i karmnika dla ptaków. Misiowe kłopoty (fragment) Elżbieta Maria Minczakiewicz

Szukał niedźwiedź przed zimą mieszkania po lesie. Szukał długo... aż wreszcie... Znalazł ptasią budkę. Jest!!! Jest wolne mieszkanie!!! Ale... za małe [...] Po przeczytaniu wiersza N. zadaje dzieciom pytania: Czego szukał niedźwiedź przed zimą?; Gdzie niedźwiedź chciał zamieszkać?; Czy to było mieszkanie dla niego

- „Niedźwiedź i wiewiórka” – zabawa dydaktyczna. Dziecko siedzi, rodzic rozdaje obrazki: wiewiórki, niedźwiedzia, drzewa z dziuplą oraz gawry. Zadaniem dziecka jest dobranie zwierząt do ich domów. Rodzic zwraca uwagę dziecka na to, że zwierzęta też potrzebują domów.

Wtorek 17.11

- „Puzzle – język” – układanie obrazka z kilku części. Dzieci siedzą w dowolnych miejscach na dywanie. Mają przed sobą obrazki jeża pocięte na trzy części. Zadaniem każdego dziecka jest złożenie obrazka w całość. Następnie rodzic pyta, jakie to zwierzątko.

- Język – zabawa ruchowo-naśladowcza do wiersza W. Szwałkowskiego. Dziecko stoi. Rodzic podczas recytacji pokazuje ruchy, które dzieci naśladują. Przedszkolaki powtarzają także wyrazy dźwiękonaśladowcze.

Język Witold Szwałkowski

Do przedszkola puka język, (dzieci naśladują pukanie do drzwi) puk-puk, puk, puk-puk-puk, więc otworzyć mu należy, (dzieci naśladują otwieranie drzwi) puk-puk-puk, puk-puk-puk. Wszyscy wkoło jeża stają, (dzieci ustawiają się w kole) klap-klap-klap, klap-klap-klap, i brawami go witają, (dzieci biją brawo) klap-klap-klap, klap-klap-klap. Język jest już w naszej grupie, (dzieci otwierają dłonie w geście powitania) tup-tup-tup, tup-tup-tup, każde dziecko jak on tupie, (dzieci tupią) tup-tup-tup, tup-tup-tup. Gdy jeż zmęczy się tupaniem, (dzieci gestami i minami pokazują zmęczenie) uf-uf-uf, uf-uf-uf, to przychodzi czas na spanie, (dzieci przykładają głowę do dłoni, udając, że śpią) puf-puf-puf, puf-puf-puf. Gdy jeż głodny się poczuje, (dzieci wskazują na brzuch) szur-szur-szur, szur-szur-szur, kąsków w trawie poszukuje, (dzieci rozglądają się, nachylają) szur-szur-szur, szur-szur-szur. Gdy do jeża biegnie pies, (dzieci biegną w miejscu) hop-hop-hop, hop-hop-hop, to się w kulkę zwija jeż, (dzieci kucają, chowając głowę w dłoniach) hop-hop-hop, hop-hop-hop. Pies się boi kolców jeża, (dzieci gestami i minami udają strach) oj-oj-oj, oj-oj-oj, więc go ugryźć nie zamierza, (dzieci kręcą głową przecząco) oj-oj-oj, oj-oj-oj. Nic jeżowi się nie stanie, (dzieci uśmiechają się) tak-tak-tak, tak-tak-tak, tak-tak-tak, (dzieci wskazują na siebie nawzajem) tak-tak-tak, tak-tak-tak.

- Jeże z dłoni – praca plastyczna. Rodzic rozdaje kartkę, na której narysowane są jeże bez kolców. Dziecko moczą dłonie w farbach i odciskają na kartkach tak, by ślady palców stanowiły kolce jeży. Następnie przedszkolaki mogą dowolnie ozdobić prace, wykorzystując materiał naturalny (np. liście).

*Zabawa ruchowa „Stary niedzwień mocno śpi”

Środa 18.11

- „Wróbelki i sikorki” – praca z obrazkiem. Rodzic pokazuje dziecku obrazki wróbla i sikorki oraz podaje nazwy ptaków. Swobodne wypowiedzi dzieci: porównywanie wyglądu wróbla i sikorki, określanie różnic (kolor, wielkość) i podobieństw.

- Sikorka – słuchanie wiersza A. Łady-Grodzickiej. Sikorka Anna Łada-Grodzicka

Sikorko z żółtym brzuszkiem, ptaszku śliczny i mały. Zjedz na zdrowie słoninkę, którą ci dzieci dały. Rodzic zadaje pytania: O jakim ptaszku jest ten wierszyk?; Czym dzieci karmiły sikorkę?. N. pokazuje obrazek sikorki. Dzieci opisują kolor brzuszka, ogonka, skrzydeł i główki. Zwracają uwagę na wielkość ptaka.

- „Piórka” – ćwiczenia oddechowe. Dziecko stoi, ręce ma swobodnie opuszczone. Rodzic rozdaje piórka. Na hasło: Ptaszki stoją dziecko dmucha na piórka, które trzyma w dłoniach (wdech nosem i wydech ustami). Na hasło: Ptaszki siedzą dziecko siadzi w kole i dmucha na piórka (nadal z zachowaniem prawidłowego toru oddechowego).

Czwartek 19.11

- „Dotknij i powiedz, co to jest” – zabawa badawcza. Rodzic umieszcza w pudełku materiały, przedmioty o różnej fakturze: miękki materiał, kawałki miękkiego futerka, kłębek miękkiej włóczki, kawałek waty, folii aluminiowej, plasteliny, papieru ściernego, piórko, woreczek z ryżem, gąbkę, puszkę, butelkę szklaną, plastikową. Dziecko siedzi w kole. Rodzic podaje dziecku zamknięte pudełko z otworem w pokrywie. Dziecko wkłada rękę przez otwór i za pomocą dotyku określa właściwości znajdujących się tam przedmiotów, np. coś miękkiego, twardego, zimnego, puszystego, szorstkiego, śliskiego, szeszczącego. Następnie Rodzic wyjmuje wszystkie przedmioty z pudełka i układa na dywanie. Prosi, by dziecko określiło, który przedmiot jest miękki i puszysty. Dziecko podchodzi i sprawdza poprzez dotyk fakturę rozłożonych na dywanie przedmiotów.

- Lis – słuchanie i nauka wiersza J. Brzechwy. Lis Jan Brzechwa

Rudy ojciec, rudy dziadek, Rudy ogon – to mój spadek. A ja jestem rudy lis. Ruszaj stąd, bo będę gryzł. Rodzic pokazuje obrazek lisa i inicjuje swobodną rozmowę z dzieckiem na temat wyglądu tego zwierzęcia. Rozkłada na dywanie wate, kawałki miękkiego futerka, kłębek miękkiej włóczki. Opisuując wygląd lisa, Rodzic mówi: Sierść lisa jest miękka i puszysta jak wata lub kawałki tego futerka. Podaje dzieciom kawałki waty i futerka, by mogły ich dotknąć.

- „Ścieżka sensoryczna” – przejście po ścieżce sensorycznej zbudowanej z folii bąbelkowej, gąbek o różnej wielkości i różnych kształtach, woreczków z kaszą gryczaną i kaszą jęczmienną. Dziecko przechodzi boso po zbudowanej ścieżce.

- Kto pamięta o zwierzętach – słuchanie wiersza I. Salach.

Kto pamięta o zwierzętach (fragment) Iwona Salach

Cisza w lesie coraz głębsza, pochowały się zwierzęta. Co też zimą będą jadły? Czy też o nich ktoś pamięta? Pan leśniczy dba o sarny w swej leśnej zagrodzie. My o ptaki dbać musimy, lecz w naszym ogrodzie.

Rodzic zadaje pytania dotyczące wysłuchanego wiersza: O jakie zwierzątka dba pan leśniczy? (pokazuje ilustrację sarny); A my o kogo powinniśmy dbać? (pokazuje ilustrację wróbla). Następnie rodzic prowadzi swobodną rozmowę z dzieckiem na temat: „Dlaczego zimą trzeba dokarmiać zwierzęta?”. Pokazuje dwie ilustracje: 1. lasu oraz paśnika dla zwierząt, przy którym stoi sarna; 2. karmnika, w nim wróbla. Rodzic wyjaśnia dziecku, w jaki sposób można dokarmiać zwierzęta. Podaje znaczenie słów paśnik i karmnik (na podstawie ilustracji).

- Zestaw ćwiczeń ruchowych. • kolorowe wstążki, tamburyn – „Baba Jaga” – jedna osoba wciela się w postać Baby Jagi. Dziecko jest oddalone od niej o parę metrów. Odwrócona tyłem Baba Jaga powtarza słowa: „Raz, dwa, trzy! Baba Jaga patrzy!”. W tym czasie dziecko biegnie w jej stronę. Gdy Baba Jaga odwróci się, dziecko zastyga w bezruchu. Ten, kto się poruszy, odpada z zabawy.

„Jesienne latawce” – dzieci łapią się za ręce i tworzą koło. Rodzic wyjaśnia, jak porusza się latawiec (nie wolno puszczać rąk). Wybiera osobę, która poprowadzi pozostałe dzieci. Przedszkolaki formują ogon latawca, szumią i biegną w danym kierunku. –

„Jesienne drzewa” – dziecko otrzymują kolorowe wstążki. Wykonują ruchy zgodne z poleceniami rodzica Wieje wiatr i porusza listkami; Jest wichura – wiatr mocno szarpie liśćmi; Listki opadają – wirują na wietrze. –

„Deszczowa chmurka” – dzieci w rytm tamburyna chodzą po sali, na mocne uderzenie (oznaczające padający deszcz) zwijają się w kulki, chowają głowy. Ponownie chodzą w rytm tamburyna. Ćwiczenie należy powtórzyć kilkakrotnie. • „

Jak poruszają się zwierzęta?” – zabawa ruchowo-naśladowcza. Dziecko stoi w dowolnie wybranym miejscu na dywanie. rodzic prosi, by poruszały się jak: niedźwiedzie (na czworakach, ciężko i powoli); wie-wiórki (skakanie obunóż); jeże (na czworakach, małe kroki); ptaki (naśladowanie lotu ptaków, następnie naśladowanie zbierania ziarenek).